

18 okt 1916   Uitvoering van *Geistliches Lied* ("Wenn ich ihn nur habe") in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Aaltje Noordewier-Reddingius en het Concertgebouw-Sextet (Evert Cornelis (piano), Nic. Klasen (fluit), G. Blanchard (hobo), P. Swager (clarinet), H. Tak (hoorn), J.S. de Groen (fagot) en H. van Deursen (contrabas), als laatste nummer voor de pauze. Voorts werken van Gevin Jeune, Händel, Mozart, Rameau-Dresden, Spohr, Schubert en Magnard.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 19 oktober 1916:

Maar toen mevrouw Noordewier-Reddingius den "Incarnatus est" van Mozart inzette en zich-zelf langzamerhand in de koele, bovenzinnelijke extase zong, die háár droom en vervoering is, toen klonk iedere triller en de simpelste toonladder als een heilig geruisch. Dat waren weer de oude, on-aardsche deiningen van melodie en klank. Ieder begreep ze en voelde ze als verschijningen. — Diepenbrock's *Geistliches Lied* had dezelfde kracht, omdat het denzelfden gloed had. Het is de goddelijke liefde van Novalis, gecomponeerd voor Mevr. Noordewier. De tekst luidt als een gebed, of als eene bladzijde van Suso, den meest romantischen mysticus, de muziek zucht die verliefdheid na in de zachtste, maar ook de huiverendste lente-sensaties. Deze religieuze vurigheid van Diepenbrock blijft toch altijd de tonaliteit van Verlaine's *Sagesse* zeer nabij en wat is er verrukkelijker dan deze mystieke liefde, van welke men zeker weet, of zij voor een mensch gedacht is of voor een god? [...] De vier houtblazers waren ook gelukkig in het *Geistliches Lied* van Diepenbrock, die hier weer een van zijn vèrziende coloristische invallen had, toen hij aan 't ensemble een contrabas toevoegde. Dat kleurde wonderbaarlijk. [...] Er is prachtig gemusiceerd waarvan Evert Cornelis zonder twijfel de innerlijke drijfkracht was. Hij dirigeerde Diepenbrock weer even sensitief als vroeger... toen hij nog dirigeerde in het Concertgebouw, zou ik haast zeggen.

Algemeen Handelsblad (H.R. [= Herman Rutters]), 19 oktober 1916:

Diepenbrock's *Geistliches Lied* bevat mooie en gevoelige wendingen, maar doet als geheel wat bleek aan, en de combinatie van blaasinstrumenten met contrabas lijkt mij niet gelukkig, omdat het klank-karakter van laatstgenoemd instrument niet samenvloeit met dat der overige en bovendien te zwak is om een stevig harmonisch fond te geven.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 19 oktober 1916:

Ten slotte is ook vertolkt Diepenbrock's *Geistliches Lied* in zijn nieuwe gedaante, met begeleiding van fluit, oboe, klarinet, fagot, hoorn en contrabas, waarbij de heer H. van Deursen zich als bespeler van laatstbedoeld instrument bij de leden der kamermuziekvereniging aansloot. De mooi genuanceerde orkestrale begeleiding (welk een prachtig donker getimbreerd fond wordt door de contrabas geleverd!) verhoogt den indruk van dit werk in niet geringe mate.

Het Nieuws van den Dag (J.W. Kersbergen), 19 oktober 1916:

Diepenbrock's *Geistliches Lied* (Novalis) voor sopraan met de vijf blaasinstrumenten en contrabas, is een warm gevoeld werk. Toch wilde het ons

voorkomen, dat de componist zich eenig geweld heeft moeten aandoen om voor deze sobere bezetting te schrijven. Het is of zijn muziek vraagt naar meer weelderige klanken dan deze vijf blazers met een contrabas geven kunnen.

Caecilia (v.M. [= S. van Milligen]), november 1916:

In het *Geistliches Lied* van Diepenbrock voor sopraan met fluit, hobo, klarinet, fagot, hoorn en contrabas schonk de zangeres met hare partners eene vertolking die grooten indruk maakte, zoodat de componist van het publiek een ovatie kreeg.

13 feb 1918   Uitvoering van *Come raggio di sol* en *Wenn ich ihn nur habe* in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Aaltje Noordewier-Reddingius met het Concertgebouw-Sextet. Voorts werken van Couperin, Beethoven, Bach en J. Brandts Buys.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 14 februari 1918:

Het gekscherende Trio van Beethoven was een uitgezocht-slechte inleiding voor een van Diepenbrock's laatste liederen: *Come raggio di sol*, de mooie verzen, welke reeds vanaf de 17de eeuw gecomponeerd werden. Het duurde kort en ik moet erkennen, dat het spoorloos langs mij heenging. Zijn *Geistliches Lied* daarentegen, van Novalis, hoorde ik nooit aangrijpender. Mevr. Noordewier doordrong het van eene bovenaardsche nostalgie, en het hemelsche smachten, snakken naar vervoeringen en troost, dat de intiemste trilling is van haar stem en ook de diepste vibratie dezer compositie van Diepenbrock, kreeg nimmer zoo menschelijke en zegenende uitdrukking. Hier bereikte het Sextet ook zijn fraaiste timbres en zijne vloeiendste welluidendheid.

Algemeen Handelsblad (H.R. [= Herman Rutters]), 14 februari 1918:

Onovertreffelijk zong zij [mevr. Noordewier] ook Diepenbrock's *Come raggio di sol*, een lied met begeleiding van fluit, hobo, klarinet, fagot en hoorn, gelukkig van stemmingsverklanking, gevoelig gedeclameerd en van zeer expressief coloriet in de begeleiding; als zoodanig veel beter geslaagd dan het *Geistliches Lied*, dat min of meer vlak en rhythmisch eentonig is. [...] Wanneer ik dan nog de uitnemende begeleiding van Diepenbrock's liederen releveer, mag ik niet den klarinettist Johan Hell vergeten, die in deze nummers zijn leermeester Swager verving op een wijze, die niets te wenschen liet.

Het Nieuws van den Dag (J.W. Kersbergen), 14 februari 1918:

En dan... hadden we niet mevrouw Noordewier als soliste? Reeds had zij ons verkwikt met de drie aria's van Bach, doch er zou nog meer volgen en dat alles was weer van een zoo supérieur gehalte, dat hare zangvoordrachten alleen reeds een gang naar het Concertgebouw waard geweest zouden zijn. — Een zeer grooten indruk maakten twee liederen van Diepenbrock: een Italiaansch: *Come raggio di sol* en een Duitsch: *Geistliches Lied* (Novalis). In het eerste gebruikt Diepenbrock de vijf blaasinstrumenten; in het tweede ook nog de contrabas. Beide zangen zijn mooi van stemming en munten uit door eene interessante, maar toch zeer klare polyphonie. Het *Geistliches Lied* beviel ons nu veel beter dan bij eene vroegere gelegenheid, waarschijnlijk doordat het van de zijde der blazers eenvoudiger en duidelijker werd weergegeven.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 14 februari 1918:

Na de pauze vroeg de kunstenares belangstelling voor een tweetal nieuwe gezangen van Alphons Diepenbrock, een op Italiaanschen tekst *Come raggio di sol* getiteld, een warm-getint lied, dat met veel emphase is gezongen, en een *Geistliches Lied*, de muzikale verklanking van een tekst van Novalis, iets soberder van stemming, maar niet minder ontroerend dan het zooeven genoemde. Het coloriet der blaasinstrumenten als begeleidend ensemble – in het Duitsche gezang wordt het effect nog verhoogd door de medewerking van een contrabas – is frappant mooi; vol afwisseling en schakeering, hier en daar al fresco in de behandeling der stemmen, van een subtiliteit in de nuanceering, welke het klavier alleen natuurlijk onmogelijk kan bereiken.

24 sep 1919   Uitvoering van *Wenn ich ihn nur habe* en *Come raggio di sol* in het Stedelijk Museum te Amsterdam door Aaltje Kubbinga-Burg en het Concertgebouw-Sextet en de contrabassist H. van Deursen in het kader van de “Nederlandsche Cyclus”. Op het programma werken van Henri Zagwijn, Sem Dresden en Jan Ingenhoven.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 25 september 1919:

Bij Diepenbrock's *Geistliches Lied* en *Come raggio di sol* (gezongen door mevrouw Kubbinga-Burg) stond men onmiddellijk van ziel tot ziel. En vooral aan de compositie op Novalis' verzen ontrees een weemoed en eene bovenaardsch-innige schoonheid, welke in onze gansche nationale muziek (met of zonder cyclus) magistraal, persoonlijk en voor altijd geschreven staat.

Het Nieuws van den Dag (J.W. Kersbergen), 25 september 1919:

Mevrouw Aaltje Kubbinga-Burg verblijdde haar gehoor met de voordracht van een tweetal liederen van Diepenbrock *Geistliches Lied* (begeleiding: de vijf blaasinstrumenten en contrabas) en *Come Raggio di Sol* (begeleiding: de vijf blaasinstrumenten). Voortreffelijk bij stem, sloot zij zich prachtig bij den klank der instrumenten aan en deed zij Diepenbrock's zangen volle recht wedervaren. Haar gewerd een groot en welverdiend succes.